

[Energiministeren]

for at sikre os selv og vore efterkommere et godt og rent miljø, men det kræver, at vi alle trækker på samme hammel. De betydelige investeringer, som det danske samfund står over for på dette vigtige område, vil ikke have større virkning, hvis Danmark er det eneste af de vest-europæiske lande eller et af de få lande i Vest-europa, der gennemfører et stortilet investeringsprogram på dette område.

Jeg lægger derfor megen vægt på, som også miljøministeren har understreget det, handlingsplanens bemærkninger om, at der gennemføres tilsvarende reduktioner i de øvrige EF-lande og i vore nabolande, således at der i videst muligt omfang tilstræbes overensstemmelse mellem vores ambitionsniveau og den internationale udvikling.

Vi må i denne sammenhæng gøre os klart, at der vil være en yderst begrænset effekt på miljøet og skovdøden i Centraleuropa, hvis Danmark gennemfører en reduktion af NO_x -udledningen enten alene eller sammen med enkelte andre lande. Det drejer sig om et internationalt miljøproblem, som kun kan løses effektivt gennem et bredt internationalt samarbejde.

Efter min bedste opfattelse må imidlertid en samlet vurdering af handlingsplanen og dens forudsætninger og konsekvenser føre til, at Folketinget tilslutter sig handlingsplanen. Jeg skal derfor opfordre partierne til at støtte miljøministerens handlingsplan og den gennemførelse af planen, som miljøministeren har foreslået.

Forhandling

Leif Hermann (SF):

Inden jeg skal gå over til en grundigere besvarelse af nogle af de forhold, som miljøministeren og energiministeren har fremdraget, vil jeg gerne lige sige til miljøministeren, at det ikke er helt rimeligt at sætte spørgsmålet om kvælstofoxidbegrænsningen i forbindelse med vandmiljøhandlingsplanen. Jeg har under den foregående debat citeret »Europas Miljø og Europas Luft« og påpeget, at de tal, som er angivet for kvælstofudslippet fra danske kraftværker, gør os til nettoeksportør af kvælstofoxider, og det kan da godt være, at det ikke alt sammen drysser ned over Kattegat og dermed får skabt iltsvindsproblemer, men en del af det ryger jo over til vores udmærkede naboer i det nordiske, nemlig svenskerne.

Det andet forhold, jeg vil trække frem, er, at jeg er helt enig med energiministeren, når han siger, at vi ikke skal hvile på laurbærrerne, men skal videre i spørgsmålet om svovldioxidudslippet ud over 1995-niveauet. Jeg tillader mig så en stille undren over, at regeringspartierne ikke kunne stemme for det dagsordensforslag, der blev fremsat under den sidste forespørgselsdebat, hvor vi netop som et af elementerne fremhævede behovet for en revision af SO_2 -målsætningen med henblik på en skærpeelse.

Miljøministerens handlingsplan er vel egentlig ret besat et meget velment forsøg på at virke handlekraftig i dette særlige luftforurenings-spørgsmål, som kvælstofilterne udgør. Bag ministerens forsigtige formulering – den formulering, at vi skal have en målsætning, der hedder op imod 50 pct. reduktion – aner man nok elværkernes temmelig kraftige indflydelse i regeringen. Det er jo et forhold, der ikke er os ubekendt. Vi har været stillet over for det før, nemlig da vi lavede forsøringsforliget i foråret 1984. Dengang var der knap nok ende på de ulykker, elværkernes bestyrelser kunne fortælle os om ved tanken om de milliardinvesteringer, der forestod, hvis man gennemførte det, Folketinget på det tidspunkt var i færd med at gøre.

I dag må det vist erkendes også fra elværksside, at prisen pr. kilo fjernet svovl fra kraftværksrøgen vel udgør knap halvdelen af det, man troede i 1984. Hertil er kommet faldet i brændselspriserne.

Et andet forhold, som er væsentligt at fremdrage, og et forhold, som grunder sig på oplysninger i ministerens handlingsplan, er, at det er teknisk muligt at nå ned på et emissionsniveau i år 2005 på 50.000 t kvælstofoxid, hvis de værker, der i dag er planlagt – det er måske nogle forudsætninger, ministeren kan være enig eller uenig i, de fremgår i hvert fald ikke af denne udgave af handlingsplanen – forsynes med røggasafsvovling, og de større værker over 250 MW, som enten opføres eller levetidsforlænges efter 1995, forsynes med det nødvendige udstyr til NO_x -reduktion.

Ministeren lægger selvfølgelig med rette vægt på, at den teknologi, der skal udvikles, fremkommer som følge af dansk opfindsomhed, men sådan som ministeren opstiller forudsætningerne, synes det, som om dansk industri ikke har haft voldsomt travlt med at gå ind i de